

Men jeg mener grundlæggende, at det er og bør være en sag mellem de pågældende politikere og vælgerne. Det kan ikke være et lovgivningsanliggende at redde en situation, hvor politikere har svigtet vælgerne. Desuden mener jeg ikke, at problemet med at skifte side er stort. Det bedste bevis på det er vel, at det stadig her 11 år efter er sagen fra Fakse, der nu trækkes frem på ny som eksempel.

Så er der et eksempel på det andet tilfælde. Farumsagen trækkes her frem af SF. Det er min opfattelse, og jeg har sagt det før, at et nyvalg ikke havde været egnet til at løse problemerne i Farum Kommune og slet ikke til at forhindre en lignende situation i at opstå. Det er sådan set også derfor, at Folketinget på regeringens initiativ for vel omkring halvandet år siden vedtog en ændring af den kommunale styrelseslov, som indebar en styrkelse af det enkelte kommunalbestyrelsesmedlems indsigt i den kommunale administration. Det var på baggrund af det kommissionsarbejde, der blev sat i værk som en direkte udløber af Farumsagen.

Kl. 16.35

De nye regler er efter regeringens opfattelse bedre egnede til at løse op for situationer som den, der opstod i Farum Kommune, end afholdelse af nyvalg i utide. Ansvar for, at kommunen overholder lovgivningen, må efter vores opfattelse forankres hos den ansvarlige kommunalbestyrelse; det er den bedste måde at sikre, at vælgerne kan have tillid til kommunestyret på.

Det andet hovedspørgsmål vedrører vælgerens ret til at kræve bindende folkeafstemninger i kommuner og regioner.

SF har som begrundelse for forslaget anført, at man generelt ønsker at øge borgernes engagement og deltagelse i det kommunale arbejde, så Danmark i højere grad får et deltagesdemokrati. Det er sådan set en målsætning, jeg ikke er uenig i, og det skal jeg vende tilbage til senere.

Så vel SF som Enhedslisten har endvidere angivet kommunalreformen som begrundelse for at rejse spørgsmålet netop nu, dog på hver deres måde.

SF har angivet, at de store kommuner og regioner, der bliver resultatet af kommunalreformen, giver øget behov for at supplere det eksisterende repræsentative demokrati med mulighed for at anvende direkte demokrati.

Enhedslisten har heroverfor angivet, at folkeafstemninger kan være en mulighed, når der skal tages stilling til spørgsmål, der ikke har været nævnt i valgkampen forud for det seneste

valg, som det efter Enhedslistens opfattelse er tilfældet med kommunalreformen.

Jeg mindes jo, at fru Line Barfod under behandlingen af forespørgsel nr. F 3 den 26. oktober i år anførte, at forslaget fremsættes, for at man ikke skal kunne trække beslutninger ned over hovedet på folk – jeg tror, det er et fair referat.

Generelt vil jeg sige, at kommunalbestyrelser og amtsråd allerede i dag har mulighed for at afholde vejledende folkeafstemning om kommunale spørgsmål. Den mulighed for at inddrage vælgerne direkte kan efter regeringens opfattelse bestemt være hensigtsmæssig i forhold til beslutninger, der kan formuleres i et klart og enkelt afstemningstema.

Kommunalbestyrelsen kan imidlertid ikke pålægges at afholde folkeafstemning om bestemte spørgsmål, og det ønsker regeringen sådan set heller ikke at ændre ved.

De nuværende regler, vi har på området, falder faktisk meget godt i tråd med det repræsentative demokrati, som det danske kommunestyre hviler på. Det er et demokrati, hvor ansvaret for kommunens forhold ligger hos de folkevalgte, der har kompetence til at træffe beslutninger på hele lokalbefolkningens vegne, også om forhold, der ikke var forudset forud for det seneste valg.

Reglerne sikrer, at det er kommunalbestyrelsen, som har ansvaret for kommunale forhold, der også har initiativretten til at bestemme, at et kommunalt spørgsmål skal sættes til afstemning. Reglerne sikrer, at kommunalpolitikere ikke svigter deres ansvar ved at overlade initiativet til at iværksætte en folkeafstemning til mindre grupper af vælgere, som ikke nødvendigvis er repræsentative for kommunens vælgere.

En adgang for f.eks. 10 pct. af vælgerne til at pålægge en kommunalbestyrelse eller et regionsråd at afholde folkeafstemning om et bestemt spørgsmål vil således efter regeringens opfattelse være i strid med grundlæggende principper for det repræsentative demokrati.

Det gælder for de eksisterende kommuner, det gælder for de eksisterende amter, men det gælder efter regeringens opfattelse i lige så høj grad for de nye større kommuner og for regionerne. Hertil kommer efter regeringens opfattelse, at en sådan adgang ville kunne føre til, at også, hvad man kunne kalde komplekse kommunale spørgsmål, der måske ikke umiddelbart lige kan sættes på en nem formel, og måske af